

К Чю/1953

оутре сынъ ти ще дойде на третій часъ, и ще го ви-
дишь, и ще се возрадуваши много.

На оутречній прочес день, по обѣданію, прати
дете то при баща си цара. И като го виде царь ре-
че мъ: Изучилисѧ сыне мой, споредъ какко то рече
оучитель ти; Дете то же отговоривши рече: Сосз оу-
читела си наядно ще дойдемъ, владыко, и поклонивши
мъ сѧ, излезна и отиде при оучитела си. Тога фило-
софъ рече детети: Судихъ наядно таа ноцъ да испы-
тамъ прилѣжно сосз звѣздочетско искуство, и като
видимъ полезно то ти, ще те испратимъ при баща ти.
И така философъ направивши начертаніе то рожденія
детинскаго, найде, защо не є полезно и добро, да от-
тиде при баща си, докле не минатъ отъ седьмъ дни
слѣдъ опредѣлено то време: Защо, ако не выде така,
животъ на дете то ще вѣдсткъва много. Тѣмже смо-
тился и оуплашилъ много. Бидѣвши же царскій сынъ
опечалена и смѣщенна, попыта го дѣмающи: оучите-
лю, защо выде така послѣденъ (начемеренъ) и печаленъ?
И философъ мъ облаки причина та. Дете то же рече
мъ: оубо ако ти є оубодно, и єдинъ месецъ отнюдъ да
се наявимъ на баща си. Философъ же отвѣсти: Опре-
дѣленый день є оутре, и требе да се іѣвишь на баща
си. Прочес ты оутре отиди при баща си, и представи
мъ се, обаче отнюдъ да мъ не продѣмашь до седьмъ дни.

Отиде прочес царскій сынъ на оутро то при баща
си цара, и по обѣданію поклони мъ се. Царь же при-
закликаши го да дойде по близо при себѣ, радостно цѣ-
луваше го и пригрѣшаши, и сосз голема радость начна
да мъ дѣма. Но онъ отнюдъ не мъ отговараше, но стое-
ше молчаши и глядающи въ лицѣ то баща си: И кол-
ико то баща та пыташе сына си, толко сынъ стоеше
безгласенъ.